

Siklósi András

A MAGYARSÁG KÜLDETÉSE: HARC AZ ISTENI VILÁGOSSÁGÉRT
A SÁTÁNI SÖTÉTSÉG ELLEN*

- Mottó:** 1.) „Akit magyarnak teremtett az Úristen, és nem fogja pártját nemzetének – nem derék ember!” (*Széchenyi István*)
- 2.) „A kormányzás gazdag emberek összeesküvése annak érdekében, hogy a közjó nevében szerezhessék meg, amire szükségük van.” (*Morus Tamás*)
- 3.) „Vagy létrehozod magadnak a jövődet, vagy az áldozatává válsz annak a jövőnek, amit valaki más létrehoz neked.” (*Arthur K. Cebrowski*)
- 4.) „Nem az a csoda, hogy Magyarország olyan, amilyen; az a csoda, hogy van. De azért ne sajnáljuk magunkat. Ehhez a történelmi sorshoz, amely alakított bennünket, mi is hozzáadtuk a magunkét: kígyóembert csak abból lehet csinálni, akinek elég puhák és hajlékonyak a csontjai. Minden más csont törik.” (*Márai Sándor*)
- 5.) „... az Úr megszabadítani csak akkor fog benneteket, amikor visszatértek az Ő törvényéhez s egymás szeretetében, egymás támogatásában nemzetté váltok újra. Lélekben tiszta, jellemben erős, szeretetben tántoríthatatlan, s az Úr törvényének tudásában bölcs és engedelmes nemzetté, kikben önmagára ismerhet újra a Teremtő Atya. A szeretet ereje mindenkire képes, de a szeretet hiánya képtelenné teszi a legjobb szándékot is.” (*Wass Albert*)
- 6.) „A Szent Korona bűvópatakként végigkíséri a magyarság sorsát, amikor kell, felbukkan, hogy annak tiszta forrásában megtisztálkodhassunk. Elérkezett az idő a teljes megtisztuláshoz!” (*Bálint Sándor*)
- 7.) „Senki sem reménytelenebbül rabszolga, mint aki tévesen hiszi, hogy szabad.” (*J. W. Goethe*)

Szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy 1992 óta ez a mostani összejevetelünk immár a tizenkettedik a sorban, ami bizony nem megveendő szám. Különösen szép jubileum ez, ha azt is megemlíthetjük, hogy a „módszerváltás” utáni Magyarországon mi kezdtük el először az efféle östörténeti, kulturális és nemzetvédelmi konferenciák szervezését, lebonyolítását. Azóta sok-sok kiváló előadónak biztosítottunk lehetőséget, hogy kutatási eredményeiről beszámoljon, vagy nézeteit megossza velünk; s persze a közönség soraiban is akadnak olyanok, akik szinte valamennyi eddigi találkozónkra eljöttek. Sajnos közöttük s a fellépők közt is szaporodnak már a halottaink; ugyanakkor örömeinkre szolgál az, hogy mindig vannak, akik a helyükre állnak, s ezzel valamelyest pótolják szomorú veszteségeinket. Ma már számtalan hasonló rendezvényen vehetünk részt szerte az

országban, mégis büszkék lehetünk arra, hogy mi voltunk az elsők, az úttörők, akiknek ez az eszébe jutott. S mint tudjuk, a jó példa ragadós; ma már számolni sem bíránk, hogy hányan követtek azóta bennünket, aminek persze szívből örvendünk, és soha nem volt bennünk irigység vagy féltékenység irántuk. Hiszen nem az a lényeges, hogy ki áll az élen, hanem csupán az, hogy ki használ többet nemzetének. Nemes versengés ez, aminek hasznát végül az öntudatára ébredő magyarság arathatja le.

Megnyitómat hadd indítsam egy ide illő, 1848-as *Kossuth*-i gondolattal: „A magyar nemzet háromezredes esztendőn át sokat szenvedett. Török és tatár dúlta édes hazánk kebelét, s a királyok idegen, gonosz tanácsosai és a hazának háládatlan fia sokszor elárulták e szegény nemzetet; de mióta Isten e világot megteremtette, soha még oly ocsmány árulást nem hallott az embernek fia, mint aminővel most hazánkat meg akarják ölni a hitsegők. Ha most a magyar nemzetnek minden fia,

* Siklósi András bevezető előadása a XII. Szittya Világtalálkozón 2010. VI. 12-13-án Budapesten a MVSZ székében

aki csak karját bírja, fel nem kél földjét védeni, akkor kiirtanak saját hazádból, szegény magyar nép! Országodat, mit őseid vérrel szereztek, árulással szétrabolják. Ki fognak irtani az élő nemzetek sorából, hogy szegény hazádnak még csak neve se maradjon fenn.”

E ma is frissen ható, látnoki szavak felidézése után nézzük meg, miben is áll az a barbár népirtás, melyet minden előző kornál szervezetten és hatékonyabban folytatnak ellenünk elvetemült zsarnokaink, külső és belső ellenségeink. Fölszerve a magyarság tényleges isteni kiválasztottságát és sajátos küldetését, vagyis azt, hogy mi vagyunk a tudás s a szakrális égi fény hordozói és közvetítői, a világ népeinek tanítói és gyógyítói, a turáni (sumér, szittyá, hun stb.) népek kultúrkinésének örökösei és továbbvivői; – mindezeknek az ellenkezőjét megtestesítő sááni (szemita, indoeurópai, pánszláv stb.) erők arra szövetkeztek, hogy fajtánkat tönkretegyék és írmagostul kipusztítsák, maradék hazánkat pedig végleg meghódítsák és elorozzák tőlünk. A teljesség igénye nélkül említsük meg ennek néhány jól bevált módszerét. 45 évnyi kommunista vérengzés után az utóbbi 20 év posztbolsevista-neoliberális rendszerében tovább folytatódott a magyarság megosztása, elnemzetlenítése, anyanyelvének, hagyományainak rombolása, őstörténetének (lásd finnugorizmus!), történelmének hamisítása, irodalmának és művészetének elposványosítása, hitének, erkölcsének mételyezése, szellemi-lelki gyökereinek és hajtásainak szétvagdosása, anyagi javainak elrablása, életfeltételeinek, létbiztonságának, családi, szakmai és baráti közösségeinek fölszámolása, egészségének (pl. ételeink, italaink tudatos mérgezésével, a konyhasóban levő Na-K optimális 30/1-es arányának eltorzításával, a génkezelt hulladékok táplálékként való árusításával, a növények vegyszerezésével s a szántóföldek okatlan műtrágyázásával stb.), ellenálló képességének, reményeinek lenullázása. A globális gyarmatbirodalom honi helytartói oly súlyos kalodába vertek bennünket, olyan áthághatatlan börtönfalakat emeltek körénk, ahonnan „demokratikus játékszabályok” s „jogállami keretek” közt nincsen szabadulás.

Megakadályozták az igazságtételt, az elszámoltatást és felelősségre vonást, a háború után „államosított” ingó és ingatlan vagyonok becsületes visszaadását; elprivatizálták, külföldi kézre

juttatták, vagy bezárták gyárainkat, üzeinket, bányáinkat, infrastruktúránkat, megfojtották a mezőgazdasági kistermelőket, adminisztratív eszközökkel és adóterhekkel agyonnyomták a kisvállalkozókat, kiskereskedőket, milliőkat taszítottak munkanélküliségbe, sőt a valutáris hitelek bedőlése miatt otthontalanságba; a pénzünket elinflálták, a béreket és nyugdíjakat befagyasztották, az árakat s a szolgáltatások, közművek díjait a csillagokig emelték. A csaló, nyereszkes bankokat rendszeresen „konszolidálták”, az általuk létrehozott „álságos válságot” megszorításokkal kompenzálták; nyakunkba sózták a tömérdek haszonleső multi-céget, piacainkat sorban föladták, totálisan eladósították az országot, s kiszolgáltatták az IMF és a Világbank kénye-kedvére; ránk erőltették az euroatlanti szövetséget, vagyis a NATO-ba és az EU-ba való belépést. Színvonalas iskoláinkat, oktatásunkat lezüllesztették, jól működő kultúrházainkat, közintézményeinket likvidálták, kórházainkat, egészségügyünket szétzilálták, honvédő katonáinkat szélnek eresztették. A politikát, a sajtót, a rendőrséget, a bírakat, ügyészeket és az egyházakat korrumpálták, prostituálták; szülőföldünket szabad prédává tették, s egy minden ízében hazug, dögszagot árasztó pártokráciát, egy idegen szívű és érdekű zsványbandát emeltek fölnk. Elmulasztották a megtépzott jogfolytonosság és ősi Alkotmányunk, szokásrendünk helyreállítását, megfosztottak bennünket minden kapaszkodótól, a túlélés s a fölemelkedés halvány esélyétől is. Ránk zúdították a világ összes szennyét, törvénytelenységét, kifordítottak önmagunkból, megtörték gerincünket, osztályrészünké tették a kilátástalanságot, a mindennapi poklot; minket hontalan koldussá, édeni hazánkat pedig sivataggá „reformálták”; s közben szüntelenül gyalázták, becsmérelték, fasisztázták, antiszemitázták egész népünket. Fölsorolni is lehetetlen, mennyi bűnt, árulást, ördögi cselszövést követtek el a rovasunkra, a legcsekélyebb következmények nélkül. Ilyen mélységből talpra állni bizony roppant nehéz, majdhogynem lehetetlen.

Mindenekelőtt elfogulatlan nyíltsággal szembe kell néznünk önmagunkkal, saját mulasztásainkkal, hibáinkkal, gyávaságunkkal, önzésünkkel, közönyünkkel és kishitőségünkkel. Föl kell térképeznünk országunk és népünk állapotát, betegségeit, lajstromba kell vennünk megmaradt értékeinket, föl kell vázolnunk közvetlen és táv-

latos céljainkat, általános jövőképünket, föl kell mérni erőnket és lehetőségeinket. Meg kell nevezni, le kell leplezni kártevőinket, vérszívó élőködőinket, külső és belső sírásóinkat; s bátran szembe kell szállnunk velük, hogy félreállíthassuk, legyőzhessük és szigorúan megbüntethessük őket, „érdemeik” szerint. Tudatosítani kell a legszélesebb körökben, hogy **hazánk a Szent Korona országa, s egyben Regnum Marianum is, mely csak a Korona értékrendjén alapuló, a tökéletességet közelítő Alkotmányunk és törvénytárunk rehabilitálásával menthető meg;** s persze a jelenlegi áldemokratikus rendszer megdöntése és szemétre hajítása után a királyságot is újra be kell vezetnünk, mint az egyetlen lehetséges, számunkra elfogadható államformát.

Azonnali hatállyal **ki kell törnünk az adóságcsapdából,** azaz meg kell tagadnunk az általunk soha nem hasznosított, virtuális hitelek kamatjainak végeláthatatlan törlesztését; s mielőbb **ki kell ugranunk a NATO és az EU halálos szorításából,** hogy visszaszerezhessük rég elvesztett szabadságunknak és szuverenitásunknak legalább a töredékeit. A kezelhetetlen pénzszivattyúként működő oligarchikus finánciókét el kell zavarni, a multikat s a bankokat keményen meg kell adóztatni, ill. visszaéléseiket, monopolhelyzetüket meg kell szüntetni, s kizárólag a rászoruló hazai kis- és középvállalatokat lehet támogatni. Fondorlással „eltüntetett” javainkat, stratégiai közműveinket ismét köztulajdonba kell venni, a görbe úton, panamákkal szerzett magánvagyonokat el kell kobozni; biztosítani kell a nyugdíjak értékállóságát, a bérek és fizetések európai színvonalát, az adóterhek és az árak normalizálását, a szociális segélyek közmunkához kötését, a magzatok, a gyermekek s a családok védelmét; **meg kell fordítani a népesség katasztrofális fogyását,** továbbá meg kell gátolni a lakások elárverezését, ill. mindenkinek munkahelyet és biztos megélhetést kell teremteni. Nyilvánosságra kell hozni a korrekt ügynöklistákat, korlátozni kell a pártok túlhatalmát, de még szerencsésebb valamennyit betiltani; **el kell indítani az általános tisztogatást a politikában, a gazdaságban, a pénzintézeteknél, a közhivatalokban, a végrehajtó szerveknél, a sajtóban, a kultúrában, az egyházakban s az élet valamennyi területén.** Nincs mód itt minden szükséges intézkedést számba venni, csupán jelezni kívántam, hogy milyen sok tennivaló áll előttünk, ha

el akarjuk érni, hogy Magyarország végre a magyaroké lehessen, ha az általános romlás és rothadás közepén egy élhető hazát szeretnénk megalapozni.

Kárpát-medencei viszonylatban igazi megoldást a magyarság problémáira csak a teljes határrevízió jelenthet. Erről sohasem szabad lemondanunk, még akkor sem, ha egyelőre nem kínálkozik rá közvetlen lehetőség. **A kettős állampolgárság meghonosítása** (pontosabban a magyar állampolgárság visszaadása) már régi tartozása volt kormányainknak, de ez legföljebb csak átmeneti javulást hozhat, miként a területi, kulturális és perszonális autonómiák kicsikarása is. Sajnos a most megszavazott állampolgársági törvény csupán egy kilúgozott, „fékezett habzású” változat, hiszen nem alanyi jogon jár, hanem csak egyéni kérelemre adható, továbbá a szavazati jogtól is megfosztja mindazokat a testvéreinket, akiknek nincs állandó magyarországi otthona. (Ilyen értelemben alig jelent többet, mint a néhai „magyar igazolvány”.) Ráadásul további kapukat nyit a külföldi zsidóság hazánkba özönlése előtt, ill. a halmozott lakóingatlan és termőföld felvásárlásait sem képes megakadályozni. Elmondhatjuk, hogy a törvény **ilyen formájú bevezetése nem az egyetlen magyarság érdekeit szolgálja, hanem sokkal inkább a meghódításunkra és kifosztásunkra áhító zionistákét.** Nem véletlen, hogy e „mézesmadzagot” a Mázsihisz üdvözölte legharsányabban, mintegy a „holokausztért nyújtandó leghatékonyabb kárpótlásnak” tartva. A magyarokat ezzel megint megvezették: látszólag ugyan adtak valamit, de legalább ennyi kárt is okoztak vele. Tehát ez a jogszabály nem más, mint a „nesze semmi, fogd meg jól” tipikus esete. (A Fidesz learathatja a „dicsőséget”, de vajon mi jut ebből a magyarságnak?) Ha egy valódi nemzeti kormányunk lesz egyszer, ezt az állampolgársági törvényt rögvest módosítani kell; előnyeiből kizárva mindazokat, akik nem tartoznak szorosán nemzetünkhöz, akiknek csak „térkép e táj” (vagy busás profitot tejlő üzleti telephely); viszont bővíteni kell azokat a vonzatait, amelyek előbbre vihetik a magyarság ébredését, egységesülését, fölemelkedését és gyarapodását.

Rendkívül fontos a teljes önrendelkezés kiharcolása, mert enélkül mindörökre csonkák, bénák és rabszolgasorba kényszerített páriák mara-

dunk! A végzetesen fölfakadt magyar sebek fájalmának csillapítása és a Kárpát-medencei népek harmonikus együttélése csak az önrendelkezés, a szabadság és egyenjogúság alapján oldható meg. A magyarság ma mindenütt (az anyaországban is!) huszadrangú igásbaromként tengődik, diszkriminációknak és jogi hátrányoknak, valamint agresszív sovinizmusok támadásának kitéve szenved, önsorsának irányításába semmilyen beleszólása nincs. (Európa minden népe – beleértve a balti s a balkáni kis népeket is – szabad és független, de a magyarok még autonómiát sem kapnak sehol elrabolt területeinken.) **A Kárpát-medence sok ezer éves szerves földrajzi, történelmi, gazdasági és kulturális egység, mely megbonthatatlan volt egészen Trianonig, ahol egy erőszakos, fenyegető békediktátummal részeire szabdalták.** Azóta életterünket bizonytalanságok, egyenlőtlenségek és folytonos ármánykodások, konfliktusok sújtják. Az önrendelkezés természetes és egyetemes nemzetközi jog, amely nekünk is jár; azonban ezt követelnünk és hasznosítanunk kell, mert a passzivitásban végérvényesen elsikkad. Ezt a jogot minden kontinensen kötelezően be kell(ene) tartani, lemondani sem lehet róla, s valamennyi államközi szerződés semmis (a trianoni és a párizsi is!), amely ezt megszegi, azaz külső (pl. szabadkőműves) terroron alapul.

Vegyük kezünkbe a sorsunkat, s közös akaratnyilvánítással szorgalmazzunk mindenütt népszavazást a hóhérbárdal széthasított magyarság nemzeti és területi egységének visszaállítására végett, amit mindeddig megtagadtak tőlünk! Ne hagyjuk veszni önrendelkezési jogunkat, hiszen ez összmagyar nemzeti ügy! A megvénült, zenitjén túllépett Európa békéje és boldogulása, országainak laza konföderációja is azon múlik, hogy a többi néphez hasonlóan a magyarság is szabadon, mások önkényeskedésétől függetlenül, igazságos és méltányos körülmények közt létezhesen.

A magyarság hivatásának, küldetésének megvilágításához hívjuk segítségül – vallásuktól függetlenül – azokat a hazai és külföldi szenteket, istenes személyeket, akik elmélyült hitük révén maguktól vagy égi sugallatok, jelenések hatására fölismertek olyan igazságokat, melyek a hétköznapi emberek előtt rejtve maradnak. Nem tisztem eldönteni, mennyire hitelesek ezek a közlések, kinyilatkoztatások; s másoknak is azt javasolom,

hogy a körülmények és valóságtartalmak firtatása helyett, inkább imádságos lélekkel próbáljanak meg eltöprengeni a bennük foglaltakon. Figyeljenek arra, hogy mennyi békesség, jóindulat, széldség és szeretet árad belőlük.

Árpád-házi Szent Margitnak tulajdonítható az alábbi nekünk szóló üzenet: „Én Magyar Nemzetem! Amikor Atyám és én magam felajánlottam életemet égő áldozatként az Úrnak, még nem tudhattam, hogy közel ezer év távlatában hányszor kell ezt ismét megtennem. Vajon az a nép, mely az enyém, melyet annyira szeretek, melyet annyira szeretünk sokan, hány és hány tatárjárást kell, hogy megérjen? Íme, most is, egy új tatárjárás küszöbén, amikor a sáskahad nem a földeket emészti fel, hanem a lelkeket akarja kárhozatba taszítani, minden erőmmel azon vagyok, hogy kiengeszteljem az Urat, a mi Istenünket, a fonséges Királyt értetek. (...) Drága népem! Egy új Kán söpör végig rajtatok, egy új Had, melyet sokkal nagyobb vezér vezet, mint akkor a tatárokat; a liberalizmus hada (ugye megneveznem is fölösleges a fajtajukat? – S. A.), magával a Sátánnal az élen, akarja letarolni ezt a nemzetet. Ne hagyjátok! Ne hagyjátok testvéreim!”

Magyarország Órangyalának üzenete (2008. jan. 23.): „...hála és végtelen szeretetünk nektek, Magyaroknak, mert Ti vagytok a Föld Lelkének őrizői, gyógyítói, tanítói. Minden változás a szívből indul. Szeretet, szeretet szálljon rátok. Nagy tanítók, ki az élő Istent hordozta magában, Jézus Krisztus, kinek magyar gyökerei pártus vonalon tagadhatatlanok, azt tanította nektek, hogy Isten országa láthatatlan módon jön el, és senki sem tudja ennek az idejét. Ezért legyetek készen mindenkor, ugyanis ez új Föld eljövetele nem rajtunk Angyalokon, hanem rajtatok, Embereken múlik. Csak Ti nyithatjátok meg a megvalósulásának kapuit szellemi és lelki felemelkedések által. (...) A szeretet sugarán szólok most hozzátok. Feladatom nem az egyén, hanem Magyarország és a magyarság segítése, védelme. Inspiráltalak Titeket, gyógyítókat, tanítókat, hagyományőrzőket egyaránt. Mindig is itt voltam veletek, azonban a kollektív összekapcsolódás most jött létre, és most van itt az ideje, hogy mediális úton szóljak hozzátok. Nagy esemény készülődik, áldás, nagy erő száll Magyarországra, a Kárpát-medencére.”

A *Szűzanya* a következőket mondja: „Drága gyermekeim! Meg kell, hogy értsétek, veszély fenyeget titeket. A Sátán acsarkodása, mely a kiválasztott, szeretett nép ellen szól (itt ránk céloz, véletlenül sem a zsidóságra! – S. A.), hogy minél több lelket el tudjon magával ragadni. (...) Gyermekeim! A ti igazságotok nem Szent Fiam igazsága; ha a saját igazatokat keresitek, elbuktok. Ne engedjétek a csábításnak! Az igazság maga Szent Fiam, a keresztre feszített, aki most is ott van a keresztfán. Nézzetek rá! Az igazság csakis ott van! Szívetekből megbocsátva ellenségeiteknek, imádkozzatok vele együtt: 'Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.' A győzelem így a tiétek lesz. Az a győzelem, melyet Szent Fiam ígért mindazoknak, akik szeretik és követik őt. Engedjétek meg Szent Fiamnak, hogy Ő mutassa meg hatalmát, szelídséggel, türelemmel, szeretettel – ne akadályozzátok meg benne a ti akaratotokkal.”

Master Tanpei Rinpoce – utazó tibeti láma 2005-ben kijelentette: „Most vajúdik a Föld, és a Kárpát-medencében szüli a jövőt. Önök, magyarok, elképzelni sem tudják, milyen büszkék lehetnek nemzetükre, magyarságukra. Mi biztosan tudjuk, hogy a világ szellemi, lelki és spirituális megújítása az Önök országából fog elindulni. A világ szívcsakrája az Önök országában, a Pilisben található. Ez a spirituális megújítás már elkezdődött Önöknél!”

A *Dalai Láma* így szól hozzánk: „Magyarok! Biztos vagyok abban, hogy egy ilyen nagy múltú nemzet fényes jövő előtt áll. Kérem, dolgozzanak továbbra is keményen, és távlatokban gondolkodjanak! Tartsák szem előtt azokat a nemes célokat, amelyek a közös érdekeket szolgálják.”

Karizmatikus találkozó, Budapest, 1998: Rómában egy érsek 3 sorból álló kézírásos levelet kapott, mely szerint: „Magyarországnak kulcsfontosságú küldetése van Európában. Próféták támadnak, és prófétálni fognak Európa szívében.”

Don Gobbi – olasz papi, a *Máriás Papi Mozgalom vezetője* így tolmácsolta Szűzanyánk ránk vonatkozó szavait: „Az én népemnek lelkileg át kell alakulnia, hogy a küldetését betölthesse Isten dicsőségére, az emberiség javára és saját boldogságára. Népemnek minden egyes fiát és leányát aggódó szeretettel hívom anyai Szívemre; a katoli-

kus keresztények ajánlják fel magukat Szeplőtelen Szívemnek. Naponta imádkozzák el szentolvasómat, egyenként vagy családjukkal közösen, a titkain elmélkedve. Törekedjenek Isten mindent átható szerető jelenlétének és az én anyai segítő jelenlétemnek állandó tudatában élni. (...) Isten már azzal kitüntette ezt a népet, hogy különleges tulajdonomba adta az államalapításnál. E korban pedig Szeplőtelen Szívem világraszóló békediadának kiváltságos szereplője lesz.. Ti vagytok e sokat szenvedett magyar földön a Szeplőtelen Szívemből áradó fénysugarak. Most még sűrű sötétség vesz körül benneteket, és nagy veszélyben vagytok. Tárjátok ki az emberek szívét, hogy befogadják ajándékomat. Én a Szeretet Királynője vagyok. Ha az általam mutatott úton haladtok, képessé váltok arra, hogy legyőzzetek minden akadályt, amit Ellenfelem (a Sátán! – S. A.) ma még elétek állít. Készítsétek elő a béke új korszakát, segítsetek a sok eltévelyedett gyermeknek visszafordulni az Úrhoz, mert az Atya nagy szeretettel vár.”

Natalia nővér, a híres látnok, egyháziilag is elfogadott egyik 1986-os magán-kinyilatkoztatása: „Ismét megláthattam Magyarországot jövő fényességében. Láttam, hogy népe káromlás nélkül él, szüntelen buzgalomban a mennyei javak iránt. Azt is láttam, hogy ezt a megújítást egyetlen dolog tette lehetővé: az ország mennyei Patrónájára való teljes ráhagyatkozás, a belé vetett mélyes hit és bizalom, s az Őt ünneplő és hirdető kultuszok terjesztése nemcsak az országban, hanem az egész világon. Ősi kiváltsága: a Mária-tisztelet volt boldogságának forrása. – Jézus azt mondta nekem, kívánja, hogy a magyar nép különösképpen megismerje, tisztelje és szeresse Édesanyját úgy, mint a Világ Győzelmes Királynőjét. Mégpedig oly módon, ahogyan a gyermek ismeri, tiszteli és szereti földi édesanyját. Kéri ezt azért, mert ennek a népnek jogilag valóban Szűz Mária a Királynője. Szűzanyánk többször is kifejezte, hogy a magyar népet Ő tulajdonának tekint. Az elmúlt évszázadok azért is voltak annyi vérrel és könnyel telítettek, mert ez a nép ugyancsak a Golgotát járta, miként Királynője és Édesanyja. De megígérte a föltámadást is.” (...) Innentől Jézus közvetlenül szól Natálián keresztül: „Nagy jövő vár Anyám országára, s általa az egész világ kegyelmet nyer. Miként a betlehemi istállóban elkezdődött a meg-

váltás, úgy a magyar földön elkezdődik az én nagy munkám: a bűn megszüntetése, eltörlése a föld színéről, a lelkek megszentelése, a Sátán legyőzése és az én országomnak diadalmas uralma. Ez pedig – miként mondtam – annyiban fog sikerülni, amennyiben Szeplőtelen Anyámnak, mint a Világ Győzelmes Királynőjének megadják a nyilvános tiszteletet és elismerést.”

Tehát, a föntiek szerint, rajtunk a világ szemé, s oly fényes, dicsőséges jövőnek nézünk elébe (ha el nem puskázzuk!), hogy erről kellene harsognia minden templomi szószéknek és sajtóterméknek; mégis az agyonhallgatás miatt még a hívő, nemzeti érzelmű magyarok is alig-alig tudnak róla. Pedig ezen üzeneteknek és próféciáknak birtokában és széles körű ismeretében egész más lehetne az életünk: a legsötétebb Vaskorból (Káljúga!) ismét áttérhetnénk az Istenhez közeli Aranykorba. **A Föld sorsa Magyarországon múlik! Isten nekünk szánta azt a feladatot, hogy aktívan részt vegyünk művében, a Sátán letaszításában.** Kulcsszerepünk van ebben! Sajnos a gonosz is tudja ezt, nem véletlenül szervezkedik folyton ellenünk. Ne reméljük, hogy csak gazdaságilag akar tönkretenni bennünket. Az igazi célja a magyarok kiirtása vagy elüldözése a Kárpát-medencéből! Az életben maradó és szülőföldjét el nem hagyó magyarságnak pedig a szolganép szerepét szánja. Épp ezért **hinnünk kell, és nem szabad beletörődnünk tragikus sorsunkba; tilos meghátrálnunk a veszélyek, fenyegetések elől! Legfőbb dolgunk az erkölcsi megújulás s a lelki átalakulás!** (Materiálisabban fogalmazva: az energiaszintünk, a rezgésszámunk emelése, vagyis a folytonos töltekezés és

pozitív kisugárzás.) Túl kell lépniünk e mai jobboldali és baloldali politikai bordélyházon, az anyagi javak, a siker és hírnév hajszolásán. **Kizárólag a magyarság távlatos érdekeit, magasztosabb céljait szem előtt tartva, testvéri, szolidáris közösségbe forrva indulhatunk el a fölfelé vivő úton. Megint csak magunkra számíthatunk, mint történelmünk során mindig; viszont az is igaz, hogy csak táltos nemzet képes „megtáltosodni”. Ne féljünk hát semmitől, ébredjünk föl végre, és merjünk nagyok lenni!**

A Kárpát-medence egésze **historiai jelentőségű korforduló előtt áll, melynek tétje nagy múltú nemzetünk megsemmisülése vagy újjászületése.** Az egybehangzó jóslatok szerint az Európában s a világban hamarosan esedékes, kozmikus dimenziójú változások kiindulópontja, **spirituális centruma is édes hazánk lesz,** melyre alaposan föl kell készülnünk, ha nem óhajtunk kudarcot vallani. A gyűlölet, az embertelenség s a halál rémuralma nem győzhet végleg a szeretet, a humánus s az örök élet csodája fölött! **Minden hazafinak szent kötelessége küzdeni ősi jussunkért s a keresztre feszített magyarság föltámadásáért!** Itt és most tegyünk fogadalmat erre, s ahogyan megtartjuk, a mindenható Isten úgy segítsen minket! Esküdjünk, hogy visszatérünk az üdvözüléshez vezető, ám könnyelműen, felelőtlenül elhagyott jézusi ösvényre; esküdjünk, hogy rabok tovább nem leszünk!

Megköszönve megtisztelő figyelmüket, ezzel a 2010-es SZVT-t megnyitottnak nyilvánítom. Éreznék jól magukat, s hasznosítsák eredményesen mindnyájunk javára a körünkben szerzett új ismereteiket és tapasztalataikat.

AZ ÖSSZMAGYAR EGYSÉGÉRT ÉS MEGMARADÁSÉRT

Az elmúlt néhány évtizedben a magyar nemzet hajdan dicsőséges, később kudarcokkal, tragédiákkal is terhelt, de mindenkor viharok tépte, sok ezer éves történelmének olyan mélypontjára jutott, ahol már a pusztaság léte, fönnmaradása is veszélybe került, nemhogy megújulása és fölemelkedése. Tapasztalataink szerint a hivatalos politika nem teljesítette alapvető kötelességeit né-

pünkkel szemben, sőt nemegyszer maguk a vezetők váltak legádázabb ellenségeinkké, kerékkötőinkké, a fejlődés és értékörzés elmozdíthatatlan gátjaivá. Úgy véljük, bármilyen hatalom is regnáljon Magyarország élén, a jelenlegi avult, ördögi demokráciában nem lehet képes feladatainak maradéktalan végrehajtására, ill. a nemzeti akarat érvényesítésére. **Ezért gyökeres fordulatra,**

radikális rendszer-, államforma- és paradigmaváltásra van szükség, amely azonban csak a civil lakosság összefogásával és szervezett, bátor közreműködésével érhető el. A politikai elit nem működhet hatékony ellenőrzés nélkül, s nem engedhető meg, hogy az iránta támasztott széles körű elvárásokat figyelmen kívül hagyja, vagy éppen az össznemzeti érdekek, célok és szándékok ellen cselekedjen, felelőtlenül és büntetlenül.

A Szittya Világmozgalom mindig az egyetemes magyarság mostoha helyzetén kívánt javítani, tevékenységét csupán távlatos és magasabb rendű hivatástudat vezérelte; azaz sohasem kötődött egyetlen párthoz, önjelölt klikkhez, ideológiai szekértáborhoz sem. Most is a nagy egészre nézi – s nem óhajt elveszni a részletekben –, amikor a magyarság fundamentális sorskérdéseiről szól, s azokat a stratégiai gondolatokat fogalmazza meg, melyek nélkül lehetetlen bármiféle komolyabb változás kiharcolása. Ennek megfelelően úgy ítéljük meg, hogy **sürgősen vissza kell szerezniünk elfeledett, eltékozolt történelmi örökségünket, sok évezredes ősi jussunkat; mások által lezüllesztett vagy elrabolt nemzeti önbecsülésünket, öntudatunkat, erkölcsi tartásunkat, hitünket és becsületünket.** Véleményünk szerint beteg társadalmunk gyógyítása végett nem elégedhetünk meg felemás „reformokkal”, „megszorító csomagokkal”; vagyis **nem a másodlagos okokat, hanem az elsődleges kiváltó okokat kell kiküszöbölnünk; s az életünkbe haladéktalanul integrálnunk kell azokat a vezérlő eszméket, amik a magyarságot mindmáig megtartották ennyi pusztító vérzivatar dacára is.**

A jövőben szükséges általános nemzetmentést csak olyképpen vázolhatjuk föl és valósíthatjuk meg, ha kizárólag önérdékünkre vagyunk tekintettel; az eddigi megalázó, önfeladó megfelelési kényszerek helyett. Nyilván nem rugaszkodhatunk el teljesen a nemzetközi erőviszonyoktól, a sokat emlegetett „politikai realitásoktól”; azonban világosan ki kell mondanunk, hogy csak azokkal működhetünk együtt bármiben, akik nem akarnak leigázni, kifosztani, gyarmati sorba süllyeszteni, vagy éppenséggel likvidálni bennünket. Jobb, ha tudjuk, hogy mindazok, akik emberszámba se vesznek minket, akik csalárdsággal vagy erőszakkal közelednek hozzánk, akik csak ingyen profitot remélnek tőlünk, bizony azok ellenségeink, éljenek bármelyik kontinensén is a nagyvilágnak!

Mindenre kiterjedő nemzetépítő küzdelmünket egyszerre kell megvívniunk materiális és szakrális síkon is; mert egyik sem nélkülözheti a másikat, külön-külön egyik oldal sikere sem vezethet végleges győzelemre. Ezek után lássuk konkrétan azt a „tízparancsolatot”, amely szükséges ahhoz, hogy a Kárpát-medence magyarsága elmozdulhasson a mostani (v)álságos, csőd közeli holtpontról egy biztatóbb irányba.

I. GAZDASÁGI-ANYAGI FÖLEMELKEDÉSÜNK ESZKÖZEI

1.) A közrend és közbiztonság mielőbbi megerősítése. A „megélhetési” és a „fehérgalléros”, valamint a monetáris bűnözés, ill. a korrupció szigorú fölszámolása. A visszaesők és közszolgálatot ellátók vétkeinek fokozott büntetése. A belső rendvédelmi szervek (rendőrség, ügyészségek, bíróságok) megtisztítása és megerősítése, a honvédő hadsereg ütőképességének biztosítása. Közhatalmi tisztséget csak átvilágított, becsületes, arra alkalmas s a nemzetnek elkötelezett személyek tölthetnek be.

2.) Külföldi hitel- és kamattartozásunk törlesztésének megtagadása, vagy jelentős csökkentésének kivívása. Szabadulás az IMF és a Világbank, valamint a globalizáló multinacionális mamutvállalatok és pénzintézetek rabságából. Nemzetérdekű gazdaság és kereskedelem kiépítése; a hazai kis- és közepes vállalkozások, mezőgazdasági kistermelők támogatása, piacaink bővítése. Munkahelyek teremtése, adócsökkentés, a minimálbérek emelése, a nyugdíjak értékállóvá tétele. A feketegazdaság s a „kiskapuk” megszüntetése, a lehető legoptimálisabb foglalkoztatottság, anyagi gyarapodás és létbiztonság elérése.

3.) A termőföldek, az ország természeti kincsei, műemlékei, stratégiai ágazatai, közművei nem idegeníthetők el, vagy ha ezek elkótyavetyélése („privatizációja”) már megtörtént, vissza kell őket államosítani. A magyarság végzetes fogyását, elszomorító demográfiai mutatóit megfelelő intézkedésekkel sürgősen meg kell fordítani; az idegen etnikumok esztelen betelepítését azonnal meg kell állítani, a jogcím nélkül itt tartózkodókat ki kell toloncolni.

4.) **Kórosan egyoldalú szövetségi kapcsolataink felülbírálata.** A vérszívó terrorista gépezetként működő NATO-ban és EU-ban elfoglalt hátrányos helyzetünk föltárása, elkapkodott csatlakoztatásunk nyomorító szabályainak újratárgyalása; vagy ha ez nem lehetséges, akkor a kilépés megfontolása. Általános nyitás rokonnépeink s a Kelet felé.

5.) **Igazságot Magyarországnak!** Az aljas trianoni és párizsi békediktátumok revíziója; a szétdarabolt Kárpát-medence, a csonkaországi s az utódállamokba kényszerített őshonos magyarság szervezésének, önrendelkezésének visszaszerzése.

II. ERKÖLCSI ÉS SZELLEMI-LELKI MEGÚJULÁSUNK FELTÉTELEI

6.) A Szent Korona értékrendjén alapuló **ősi Alkotmányunk** (ill. Alaptörvényeink) **megszakított jogfolytonosságának helyreállítása**, s egy ezzel harmonizáló törvényhalmaz hatályba léptetése; a valódi, népszerű jogállam megteremtése.

7.) Az utóbbi 65 év **bűnöseinek elszámoltatása és felelősségre vonása**, sanda kapzsisággal összeharcsolt vagyonának elkobzása. Az ártatlanul szenvedők és kismizettek rehabilitálása, ill. méltányos kárpótlása.

8.) Az önhibájukon kívül munkanélkülivé, szegényé és elesetté vált rétegeket föl kell emelni, a súlyos társadalmi különbségeket valamelyest ki kell egyenlíteni. Gondoskodni kell az édesanyák, a magzatok, a gyermekek s a családok védelméről; a kielégítő egészségügyi ellátásról, az alapvető élelmiszerek, vitaminok és ásványi sók s a tiszta ivóvíz biztosításáról minden népcsoport számára; ugyanakkor törekedni kell a káros, deviáns szenvedélyek visszaszorítására is. **Csak ép testben lakozhat ép lélek!**

9.) A közoktatást valóban **ingyenessé kell tenni** az óvodáktól az egyetemekig, s az elemi iskola befejezéséig kötelezővé is. A kártékony „liberális” dogmákat ki kell takarítani, s vissza kell térni a

jól bevált hagyományos szellemiséghez és módszerekhez. Meg kell szüntetni a további hamisításokat, s tényfeltáró (ős)történelmet, érték-hordozó irodalmat kell tanítani mindenütt. Az azonos fajsúlyú intézmények legyenek átjárhatóak, a tanterv s a számonkérés pedig egységes. **Be kell vezetni a hit- és erkölcs-tanítást, valamint a hazafias nevelést;** fel kell karolni a kiemelkedő tehetségeket. Minden diáknak el kell sajátítania ősi rovásírásunkat is. Az egyházi iskolákat a világiakkal azonos elbánás illesse meg.

10.) A közszolgálati **sajtó valamennyi ágában uralkodóvá kell tenni a korrekt, tisztességes tájékoztatást s a jó értelemben vett nacionalizmust.** A kereskedelmi médiumokban is tilos a hazudozás, a rágalmozás; valamint hőseink, értékeink, jelképeink és hagyományaink gyalázása, ill. a tudat- és erkölcsromboló kultúrmoslák közvetítése. A könyvkiadásban hasonlóképpen tartózkodni kell a silány, zavaros, amorális eszmék terjesztésétől; viszont el kell érni, hogy a magyar és a világirodalom, a történelem, a filozófia, a képzőművészetek, a zene s a természettudományok összes maradandó eredménye olcsón és nagy példányszámban hozzáférhető legyen bárki számára. **Azon kell lennünk, hogy a magyarság öntudatára, méltóságára ébredjen, lelkileg és hitében megerősödjön; büszkén és helyesen használja anyanyelvét, s mindenkor felismerje és betöltse helyét, szerepét a világban.**

Végezetül szögezzük le, hogy mi sem a mohó és alattomos háttérerőknek, sem az őket lakájként szolgáló hazai pártokráciának és gazdasági-pénzügyi haramiáknak nem kívánunk kedvezni; hanem **csupán az összmagyar törekvések kibontakoztatását támogatjuk, amikért készek vagyunk bármilyen áldozatra. Magyarország legyen végre a miénk!** – a Kárpát-medence pedig azoké a rég honos népeké, melyek képesek az államalapító magyarsággal önzetlen, testvéri békességben dolgozni, a Szent Korona és Boldogasszony Anyánk segítő oltalma alatt. **Éljen a szabadság s a függetlenség, virágozzon a haza!**

Isten, áldd meg a magyart!